

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

Basri ÇELİK¹
H. Esin YILDIZ²

Özet

Bu çalışmada, genel kuaterniyon cebirleri tanıtılmış ve bu cebirler yardımıyla koordinatlanan projektif yapılar üzerinde durulmuştur.

**Dual Quaternions and
Projective Structures**

Abstract

In this study we summarize to quaternion algebras and we give projective structures which are coordinatized with this algebras.

1.TEMEL KAVRAMLAR

Bu bölümde çalışmaya temel teşkil edecek olan bazı kavramlar [3] ve [5] nolu kaynaklardan yararlanılarak tanıtılacaktır.

Tanım1.1. \mathbf{G} boş olmayan bir küme ve $*$ \mathbf{G} üzerinde bir ikili işlem olsun.
Eğer;

i) $\forall x, y, z \in \mathbf{G}$ için $x * (y * z) = (x * y) * z$ dir (birleşme özelliği).

¹ Doç. Dr., Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Matematik Bölümü

² Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Matematik Bölümü Yüksek Lisans Öğr.

- ii) $\forall x \in \mathbf{G}, \exists e \in \mathbf{G} \ni x * e = e * x = x$ dir (etkisiz eleman özelliği).
- iii) $\forall x \in \mathbf{G}, \exists u \in \mathbf{G} \ni x * u = u * x = e$ dir (ters eleman özelliği).
şartları sağlanıyorsa $(\mathbf{G}, *)$ ikilisine *grup* denir. Bir $(\mathbf{G}, *)$ grubunda
- iv) $\forall x, y \in \mathbf{G}$ için $x * y = y * x$
şartı sağlanıyorsa $(\mathbf{G}, *)$ grubuna *değişmeli grup* ya da *abel grubu* denir.
 $(\mathbf{G}, *)$ grubu kısaca \mathbf{G} ile gösterilir.

Tanım1.2. $(\mathbf{H}, +)$ bir abel grubu ve (\cdot) \mathbf{H} üzerinde tanımlı bir iç işlem olsun.

Eğer $\forall x, y, z \in \mathbf{H}$ için

- i) $(x * y) * z = x(y * z)$
 - ii) $(x + y) * z = x * z + y * z$ ve $z * (x + y) = z * x + z * y$
- şartları gerçekleşiyorsa $\mathbf{H} = (H, +, \cdot)$ üçlüsüne bir *halka* denir.

Bir $(\mathbf{K}, +, \cdot)$ cebirsel sisteminde $(+)$ toplama işlemine göre etkisiz eleman varsa 0, (\cdot) işlemine göre etkisiz eleman varsa 1 ile gösterecektir. Çarpma işlemine göre etkisiz elemana *özdeşlik* ya da *birim eleman* denilecektir.

Tanım1.3. Eğer $(\mathbf{F}, +, \cdot)$ bir halka ve \mathbf{F} nin sıfırdan farklı her elemanın çarpmaya göre tersi varsa $(\mathbf{F}, +, \cdot)$ üçlüsüne *bölümülü halka* veya *aykırı cisim* denir. (\cdot) işlemi değişmeli olan asosyatif (yani birleşme özelliğini sağlayan) bir bölümülü halkaya *cisim* adı verilir.

Tanım1.4. $(F, +, \cdot)$ bir cisim ve (V, \oplus) bir abel grubu ve $\odot: F \times V \rightarrow V$ dış işlemi verilsin. Eğer ;

$$V1) \forall \alpha \in F, \forall u, v \in V \text{ için } \alpha \odot (u \oplus v) = (\alpha \odot u) \oplus (\alpha \odot v),$$

$$V2) \forall \alpha, \beta \in F, \forall u \in V \text{ için } (\alpha + \beta) \odot u = (\alpha \odot u) \oplus (\beta \odot u),$$

$$V3) \forall \alpha, \beta \in F, \forall u \in V \text{ için } (\alpha \cdot \beta) \odot u = \alpha \odot (\beta \odot u),$$

$$V4) \forall u \in V \text{ için } 1 \odot u = u \text{ dur. } (1 \in F \text{ özdeşlik elemanı}),$$

şartları sağlanıyorrsa, $V = ((V, \oplus), (F, +, \cdot), \odot)$ sistemine *vektör uzayı* denir.

Tanım1.5. $V = ((V, \oplus), (F, +, \cdot), \odot)$ vektör uzayı olsun.

$\otimes: V \times V \rightarrow V$ iç işlemi için

$$i) (c \odot u) \otimes v = u \otimes (c \odot v) = c \odot (u \otimes v)$$

$$ii) (u_1 + u_2) \otimes v = (u_1 \otimes v) \oplus (u_2 \otimes v)$$

ve

$$u \otimes (v_1 + v_2) = (u \otimes v_1) \oplus (u \otimes v_2)$$

şartları sağlanıyorsa $V = ((V, \oplus), (F, +, \cdot), \odot), \otimes)$ sistemine *cebir* denir.

Not: $V = ((V, \oplus), (F, +, \cdot), \odot), \otimes)$ cebirinde,

i) \otimes işlemi değişmeli ise V ye *değişimeli cebir* adı verilir.

ii) \otimes işlemi birleşmeli ise V ye *birleşmeli cebir* adı verilir.

iii) \otimes işlemi özdeşlik elemanına sahipse V ye *özdeşlikli* ya da *birimli cebir* adı verilir.

iv) Bir karışıklık söz konusu olmayacaksız $+, \oplus$ işlemleri yerine sadece $+$ ve \cdot, \odot, \otimes işlemleri yerine de yan yana yazılacaktır.

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

Tanım 1.6. $(\mathbf{G}, *)$ bir grup ve $f: \mathbf{G} \xrightarrow{1-1 \text{ örten}} \mathbf{G}$ fonksiyon olsun. Eğer;

$$f^2 = i \quad \text{ve } \forall x, y \in \mathbf{G} \text{ için } f(x * y) = f(y) * f(x)$$

şartları sağlanıyorsa f ye \mathbf{G} nin bir *involüsyonlu antiotomorfizmi* denir. Burada i ile özdeşlik dönüşümü gösterilmiştir.

Tanım 1.7. Elemanlarına noktalar denilen bir \mathbf{N} kümesi, elemanlarına doğrular denilen bir \mathbf{D} kümesi ayrık kümeler olsun ve adına üzerinde olma bağıntısı denilen $\in \subset \mathbf{N} \times \mathbf{D}$ bağıntısı gözönüne alınsin. Herhangi bir N noktası ve d doğrusu için (N, d) nin \in de olması $N \in d$ ile gösterilsin ve bu “ N noktası d doğrusu üzerindedir.” veya “ d doğrusu N noktasından geçer.” biçiminde okunsun. Bu durumda, $\mathbf{P} = (\mathbf{N}, \mathbf{D}, \in)$ sistemi için eğer aşağıdaki şartlar sağlanıyorsa \mathbf{P} ye *projektif düzlem* denir:

P1) Herhangi iki noktadan bir tek doğru geçer.

P2) Herhangi iki doğrunun en az bir ortak noktası vardır.

(Yani her iki doğrunun da üzerinde olan en az bir nokta vardır.)

P3) Herhangi üçü doğrudaş olmayan (aynı doğru üzerinde olmayan) dört nokta vardır.

(Herhangi üçü doğrudaş olmayan dört noktaya *dörtgen* denir.)

2. GENEL KUATERNİYON CEBİRLERİ

Bu bölümde genel kuaterniyon cebirlerinin nasıl inşa edildiğini ve reel kuaterniyonların bu cebirlerin hangi özel durumuna karşılık geldiğini vereceğiz. Bu bölümde vereceğimiz bilgiler genel olarak [4] den alınmıştır.

2.1. Birimli Olmayan Bir Cebirden Birimli Cebir Elde Etme Yöntemi.

Bu kısımda birimli olmayan bir cebirden birimli bir cebir elde edilebileceği gösterilecektir. Bu nedenle bu çalışma boyunca kullanacağımız cebirlerin aksi belirtilmekçe birimli cebir olduğu kabul edilecektir.

Teorem 2.1. \mathbf{U}, \mathbf{F} cismi üzerinde birimli olmayan bir cebir olsun. Bu takdirde

$$\mathbf{V} = \{(\alpha, u) : \alpha \in \mathbf{F}, u \in \mathbf{U}\} = \mathbf{F} \times \mathbf{U}$$

kümeleri üzerinde tanımlanan

$$(\alpha_1, u_1) + (\alpha_2, u_2) = (\alpha_1 + \alpha_2, u_1 + u_2)$$

$$\lambda(\alpha_1, u_1) = (\lambda\alpha_1, \lambda u_1)$$

ve

$$(\alpha_1, u_1)(\alpha_2, u_2) = (\alpha_1\alpha_2, \alpha_2u_1 + \alpha_1u_2 + u_2u_1)$$

işlemleri ile birlikte \mathbf{V} birimli bir cebir olur. θ , \mathbf{U} nun sıfır elemanı ve 1 , \mathbf{F} nin birim elemanı olmak üzere $1=(1,\theta)$ elemanı \mathbf{V} nin birim elemanıdır. (Bundan sonra eğer bir karışıklık olmayacağı kuralı cebirsel yapıların sıfır elemanı 0 , birim elemanı ise 1 ile gösterilecektir.).

Ispat: Vektör uzayı şartlarının sağlandığı basit işlemlerle görülebilir. Biz burada sadece çarpma işleminin 2-lineer olduğunu göstereceğiz:

$$\forall \gamma \in F \text{ ve } x = (\alpha_1, u_1), y = (\alpha_2, u_2), z = (\alpha_3, u_3) \in V \text{ için ;}$$

$$\begin{aligned} \text{i)} \quad & (\gamma x)y = (\gamma\alpha_1, \gamma u_1)(\alpha_2, u_2) \\ &= ((\gamma\alpha_1)\alpha_2, \alpha_2(\gamma u_1) + (\gamma\alpha_1)u_2 + u_2(\gamma u_1)) \\ &= \gamma(\alpha_1\alpha_2, \alpha_2u_1 + \alpha_1u_2 + u_2u_1) \\ &= \gamma(xy) \end{aligned}$$

ve

$$\begin{aligned} x(\gamma y) &= (\alpha_1, u_1)(\gamma\alpha_2, \gamma u_2) \\ &= (\alpha_1(\gamma\alpha_2), (\gamma\alpha_2)u_1 + \alpha_1(\gamma u_2) + (\gamma u_2)u_1) \\ &= \gamma(\alpha_1\alpha_2, \alpha_2u_1 + \alpha_1u_2 + u_2u_1) \\ &= \gamma(xy) \end{aligned}$$

olduğundan $(\gamma x)y = x(\gamma y) = \gamma(xy)$ sonucu elde edilir.

$$\begin{aligned} \text{ii)} \quad & (x+y)z = ((\alpha_1, u_1) + (\alpha_2, u_2))(\alpha_3, u_3) = (\alpha_1 + \alpha_2, u_1 + u_2)(\alpha_3, u_3) \\ &= ((\alpha_1 + \alpha_2)\alpha_3, \alpha_3(u_1 + u_2) + (\alpha_1 + \alpha_2)u_3 + u_3(u_1 + u_2)) \\ &= (\alpha_1\alpha_3 + \alpha_2\alpha_3, \alpha_3u_1 + \alpha_3u_2 + \alpha_1u_3 + \alpha_2u_3 + u_3u_1 + u_3u_2) \\ &= (\alpha_1\alpha_3, \alpha_3u_1 + \alpha_1u_3 + u_3u_1) + (\alpha_2\alpha_3, \alpha_3u_2 + \alpha_2u_3 + u_3u_2) \end{aligned}$$

$$= [(\alpha_1, u_1)(\alpha_3, u_3)] + [(\alpha_2, u_2)(\alpha_3, u_3)] \\ = xz + yz$$

ve

$$x(y+z) = (\alpha_1, u_1)((\alpha_2, u_2) + (\alpha_3, u_3)) \\ = (\alpha_1, u_1)(\alpha_2 + \alpha_3, u_2 + u_3) \\ = (\alpha_1(\alpha_2 + \alpha_3), (\alpha_2 + \alpha_3)u_1 + \alpha_1(u_2 + u_3) + (u_2 + u_3)u_1) \\ = (\alpha_1\alpha_2 + \alpha_1\alpha_3, \alpha_2u_1 + \alpha_3u_1 + \alpha_1u_2 + \alpha_1u_3 + u_2u_1 + u_3u_1) \\ = [(\alpha_1, u_1)(\alpha_2, u_2)] + [(\alpha_1, u_1)(\alpha_3, u_3)] \\ = xy + xz$$

olduğundan

$$(x+y)z = xz + yz$$

ve

$$x(y+z) = xy + xz$$

sonucu elde edilir.

2.2. n-Boyutlu Bir Cebirden 2n-Boyutlu Bir Cebir Elde Etme Yöntemi.

Bu kısımda, literatürde Cayley-Dickson yöntemi adıyla bilinen n-boyutlu bir cebirden 2n-boyutlu bir cebir elde etme yöntemini tanıtabileceğiz. Önce gerekli bir tanım ve bazı sonuçları vereceğiz.

V, F cismi üzerinde birimli bir cebir olsun. V üzerinde $\forall x, y \in V$ için $\bar{xy} = \bar{y}\bar{x}$, $\bar{\bar{x}} = x$ özelliklerini sağlayan $x \rightarrow \bar{x}$ lineer dönüşümüne V nin bir *involüsyonu* (involusyonlu antiotomorfizmi) denir.

İnvolusyon tanımından dolayı $\forall x \in V$ için

$$\bar{x}\bar{1} = \bar{1}\bar{x} \Rightarrow \bar{x} = \bar{1}\bar{x} \text{ ve } \bar{1}\bar{x} = \bar{x}\bar{1} \Rightarrow \bar{x} = \bar{x}\bar{1}$$

olduğundan

$$\bar{1}\bar{x} = \bar{x} = \bar{x}\bar{1}$$

sonucu bulunur ki bu $\bar{1} = 1$ olduğunu gösterir. Bu durumda, involusyon lineer olduğundan $\forall \alpha \in F$ için $\bar{\alpha} = \overline{\alpha\bar{1}} = \alpha\bar{1} = \alpha\bar{1} = \alpha$ olduğu bulunur. Yani involusyonun F üzerine kısıtlanmış özdeşlik dönüşümüdür. F cisim olduğundan değişmelidir ve $\alpha, \beta \in F$ için $\bar{\alpha\beta} = \bar{\alpha}\bar{\beta} = \alpha\bar{\beta} = \beta\bar{\alpha} = \bar{\beta}\bar{\alpha}$ olur.

Teorem 2.2. B, F cismi üzerinde n-boyutlu, birim elemanı 1 olan bir cebir ve $x \rightarrow \bar{x}$, B üzerinde tanımlı bir involusyon olsun.

$$U = BxB = \{ x = (x_1, x_2) : x_1, x_2 \in B \}$$

kümlesi üzerinde toplama ve skalarla çarpma işlemleri bileşen bileşene, çarpma işlemi $\mu \in F$, $\mu \neq 0$ olmak üzere;

$$(x_1, x_2)(y_1, y_2) = (x_1 y_1 + \mu y_2 \bar{x}_2, \bar{x}_1 y_2 + y_1 x_2)$$

biçiminde tanımlansın. Bu takdirde U , üzerinde tanımlanan işlemlerle birlikte bir cebirdir.

İspat: Toplama ve çarpma işlemleri bileşen bileşene tanımlandığından U nun vektör uzayı olduğunu göstermek kolaydır. U da tanımlı çarpma işleminin 2-lineer olduğu gösterildiğinde U nun F üzerinde bir cebir olduğu gösterilmiş olur. Şimdi bunu gösterelim:

$\forall \alpha \in F$ $x=(x_1, x_2)$, $y=(y_1, y_2)$, $u=(u_1, u_2) \in U$ için

$$\begin{aligned} (\alpha x)y &= (\alpha(x_1, x_2))(y_1, y_2) = (\alpha x_1, \alpha x_2)(y_1, y_2) \\ &= ((\alpha x_1)y_1 + \mu y_2 \overline{\alpha x_2}, \overline{\alpha x_1}y_2 + y_1(\alpha x_2)) \\ &= (\alpha(x_1 y_1) + \mu y_2 \overline{\alpha x_2}, \overline{\alpha x_1}y_2 + \alpha y_1 x_2) \\ &= \alpha(x_1 y_1 + \mu y_2 \overline{x_2}, \overline{x_1}y_2 + y_1 x_2) \\ &= \alpha(xy) \end{aligned}$$

ve

$$\begin{aligned} x(\alpha y) &= (x_1, x_2)(\alpha y_1, \alpha y_2) \\ &= (x_1(\alpha y_1) + \mu(\alpha y_2)\overline{x_2}, \overline{x_1}(\alpha y_2) + (\alpha y_1)x_2) \\ &= \alpha(xy) \end{aligned}$$

olup $x(\alpha y) = \alpha(xy)$ olduğu görülür. O halde $(\alpha x)y = x(\alpha y) = \alpha(xy)$ olur. Ayrıca;

$$\begin{aligned} (x+y)u &= (x_1 + y_1, x_2 + y_2)(u_1, u_2) \\ &= ((x_1 + y_1)u_1 + \mu u_2 \overline{(x_2 + y_2)}, \overline{x_1 + y_1}u_2 + u_1(x_2 + y_2)) \end{aligned}$$

olur. İnvolüsyonun lineer olduğu ve B nin cebir olduğu kullanılarak;

$$\begin{aligned} (x+y)u &= (x_1 u_1 + y_1 u_1 + \mu(u_2 \overline{x_2} + u_2 \overline{y_2}), (\overline{x_1} + \overline{y_1})u_2 + u_1 x_2 + u_1 y_2) \\ &= ((x_1 u_1 + \mu u_2 \overline{x_2}) + (y_1 u_1 + \mu u_2 \overline{y_2}), (\overline{x_1} u_2 + u_1 x_2) + (\overline{y_1} u_2 + u_1 y_2)) \\ &= (x_1 u_1 + \mu u_2 \overline{x_2}, \overline{x_1} u_2 + u_1 x_2) + (y_1 u_1 + \mu u_2 \overline{y_2}, \overline{y_1} u_2 + u_1 y_2) \end{aligned}$$

$$= xu + yu$$

olduğu ve benzer nedenlerle,

$$\begin{aligned} x(y+u) &= (x_1, x_2)(y_1+u_1, y_2+u_2) \\ &= (x_1(y_1+u_1) + \mu(y_2+u_2)\bar{x}_2, \bar{x}_1(y_2+u_2) + (y_1+u_1)x_2) \\ &= (x_1y_1 + x_1u_1 + \mu y_2\bar{x}_2 + \mu u_2\bar{x}_2, \bar{x}_1y_2 + \bar{x}_1u_2 + y_1x_2 + u_1x_2) \\ &= (x_1y_1 + \mu y_2\bar{x}_2, \bar{x}_1y_2 + y_1x_2) + (x_1u_1 + \mu u_2\bar{x}_2, \bar{x}_1u_2 + u_1x_2) \\ &= xy + xu \end{aligned}$$

eşitliğinin geçerli olduğu bulunur. Bu da **U** nun bir cebir olduğunu gösterir. \square

2.3. Cayley-Dickson Yönteminin İlk İki Adımı

Bu kısımda, bir önceki kısımda verilen n-boyutlu cebirden 2n-boyutlu cebir elde etme yöntemi olan Cayley-Dickson yöntemini $n = 1$ den başlayarak peşpeşe uygulayacağız ve böylece önce ilk adımda kompleks cebirler adı verilen cebirleri, sonra ikinci adımda kuaterniyon cebirleri adı verilen cebirleri inşa etmiş olacağız.

2.3.1. Kompleks Cebirler

Teorem 2.2 de (yani Cayley-Dickson yönteminde) $\mathbf{B} = \mathbf{F}$ alındığında $\mathbf{C} = \mathbf{F}^2 = \{(x_1, x_2) : x_1, x_2 \in \mathbf{F}\}$ olur. $x = (x_1, x_2) \in \mathbf{C}$ için $\bar{x} = (\bar{x}_1, -x_2) = (x_1, -x_2)$ biçiminde tanımlı dönüşümün bir involüsyon olduğu kolayca gösterilebilir. \mathbf{C} üzerinde toplama

ve skalarla çarpma işlemleri bileşen bileşene tanımlı olup, $x = (x_1, x_2)$, $y = (y_1, y_2) \in C$ için $\mu_1 \neq 0$, $\mu_1 \in F$ olmak üzere Cayley-Dickson yöntemindeki çarpma işleminin karşılığının **C** üzerinde $xy = (x_1, x_2)(y_1, y_2) = (x_1y_1 + \mu_1 y_2\bar{x}_2, \bar{x}_1y_2 + y_1x_2) = (x_1y_1 + \mu_1 y_2x_2, x_1y_2 - \mu_1 x_2y_2)$ biçiminde olduğu görülür. Burada **F** bir cisim olup cisimde değişme özelliği geçerli olduğundan $xy = (x_1y_1 + \mu_1 x_2y_2, x_1y_2 + x_2y_1)$ yazılabilir. Böyle bulunan **C** cebirlerine *kompleks cebirler* denir.

Şimdi **C** de değişme ve birleşme özelliklerinin sağlanıp sağlanmadığını araştıralım. İşlemleri kolaylaştmak maksadıyla, çarpma işlemi için

```
> c2:=proc(x::{list,set}, y::{list,set});
  [x[1]*y[1]+mu[1]*x[2]*y[2], x[1]*y[2]+y[1]*x[2]];
end proc;
c2 := proc(x::{set, list}, y::{set, list})
  [x[1]*y[1] + mu[1]*x[2]*y[2], x[1]*y[2] + y[1]*x[2]]
end proc;
```

```
> c2([a1,a2],[b1,b2]);
[a1 b1 + μ1 a2 b2, a1 b2 + b1 a2]
```

birimde hazırladığımız bir Maple prosedürü kullanacağız. Bu prosedür anlaşılmış üzere **C** nin elemanları için çarpma işlemini yapmaktadır. (Maple ile sıralı n-liler köşeli parantez ile yazmak zorundadır.)

```
> x:=[x1,x2];y:=[y1,y2];z:=[z1,z2];
x:=[x1, x2]
y:=[y1, y2]
z:=[z1, z2]
```

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

```
> c2(x,y);

$$[x_1 y_1 + \mu_1 x_2 y_2, x_1 y_2 + y_1 x_2]$$

```

```
> c2(y,x);

$$[x_1 y_1 + \mu_1 x_2 y_2, x_1 y_2 + y_1 x_2]$$

```

```
> c2(x,y)-c2(y,x);

$$[0, 0]$$

```

olduğundan **C** nin değişmeli olduğu elde edilir. Benzer biçimde,

```
> c2(x,c2(y,z));

$$[x_1 (y_1 z_1 + \mu_1 y_2 z_2) + \mu_1 x_2 (y_1 z_2 + z_1 y_2), x_1 (y_1 z_2$$


$$+ z_1 y_2) + (y_1 z_1 + \mu_1 y_2 z_2) x_2]$$

```

```
> c2(c2(x,y),z);

$$[(x_1 y_1 + \mu_1 x_2 y_2) z_1 + \mu_1 (x_1 y_2 + y_1 x_2) z_2, (x_1 y_1$$


$$+ \mu_1 x_2 y_2) z_2 + z_1 (x_1 y_2 + y_1 x_2)]$$

```

```
> simplify(c2(x,c2(y,z))-c2(c2(x,y),z));

$$[0, 0]$$

```

sonucu **C** de birleşme özelliğinin geçerli olduğunu göstermektedir.

C nin bir bazı olarak $e1=(1,0)$ ve $e2=(0,1)$ alınabileceği aşıkârdır. Bu durumda **C** deki çarpma işlemi için işlem tablosu yapmak gerekirse,

> # C İÇİN İŞLEM TABLOSU.....

> e1:=[1,0]; e2:=[0,1];

$e1 := [1, 0]$

$e2 := [0, 1]$

> c2(e1,e1);

$[1, 0]$

> c2(e1,e2);

$[0, 1]$

BASRI ÇELİK
H. ESİN YILDIZ

> c2(e2,e1);

[0, 1]

> c2(e2,e2);

[μ₁, 0]

	e1	e2
e1	e1	e2
e2	e2	μ ₁ .e1

olduğu görülür.

Burada $F = R$ ve $\mu_1 = -1 \in R$ seçenek iyi bilinen reel kompleks sayılar cebri elde edilir. Bunun için sadece $x = (x_1, x_2)$ gösterimi yerine e1=1, e2=i alınarak $x = x_1 + ix_2$ gösterimini kullanmak yeterlidir.

2.3.2. Kuaterniyonlar cebirleri.

Teorem 2.2 de (yani Cayley-Dickson yönteminde) $B = C$ alındığında $u = (x_1, x_2), v = (x_3, x_4)$,

$Q = C \times C = \{(u, v) : u, v \in C\} = \{((x_1, x_2), (x_3, x_4)) : x_1, x_2, x_3, x_4 \in F\}$ olur ve $w = (u, v) \in Q$ için

$$\begin{aligned}\bar{w} &= \overline{(u, v)} = (\bar{u}, -v) = \left(\overline{(x_1, x_2)}, (-x_3, -x_4) \right) \\ &= \left((\bar{x}_1, -x_2), (-x_3, -x_4) \right) \\ &= ((x_1, -x_2), (-x_3, -x_4))\end{aligned}$$

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

olduğu elde edilir. Kolaylık olması bakımından

$((x_1, x_2), (x_3, x_4))$ yerine (x_1, x_2, x_3, x_4) gösterimi kullanılır. Yani

$Q = \{(x_1, x_2, x_3, x_4) : x_i \in F, i = 1, 2, 3, 4\}$ ve

$x = (x_1, x_2, x_3, x_4) \in Q$ için $\bar{x} = (x_1, -x_2, -x_3, -x_4)$ olur. Q da toplama ve skalarla çarpma işlemleri bileşene tanımlıdır. Çarpma işlemi ise,

$x = ((x_1, x_2), (x_3, x_4))$ ve $y = ((y_1, y_2), (y_3, y_4))$ için

$\mu_2 \in F$ ve $\mu_2 \neq 0$ olmak üzere

$$\begin{aligned}
 xy &= \left((x_1, x_2)(y_1, y_2) + \mu_2(y_3, y_4)\overline{(x_3, x_4)}, \overline{(x_1, x_2)}(y_3, y_4) + (y_1, y_2)(x_3, x_4) \right) \\
 &= \left((x_1, x_2)(y_1, y_2) + \mu_2(y_3, y_4)(x_3, -x_4), (x_1, -x_2)(y_3, y_4) + (y_1, y_2)(x_3, x_4) \right) \\
 &= \left((x_1y_1 + \mu_1 y_2\overline{x_2}, \overline{x_1}y_2 + y_1x_2) + \mu_2(y_3x_3 - \mu_1 x_4\overline{y_4}, -\overline{y_3}x_4 + x_3y_4), \right. \\
 &\quad \left. (x_1y_3 - \mu_1 y_4\overline{x_2}, \overline{x_1}y_4 - y_3x_2) + (y_1x_3 + \mu_1 x_4\overline{y_2}, \overline{y_1}x_4 + x_3y_2) \right) \\
 &= \left((x_1y_1 + \mu_1 x_2 y_2 + \mu_2 x_3 y_3 - \mu_1 \mu_2 x_4 y_4, x_1y_2 + x_2y_1 + \mu_2 x_3 y_3 - \mu_1 \mu_2 x_4 y_4), \right. \\
 &\quad \left. (x_1y_3 - \mu_1 x_2 y_4 + x_3y_1 + \mu_1 x_4 y_2, x_1y_4 - x_2y_3 + x_3y_2 + x_4y_1) \right) \\
 &= (x_1y_1 + \mu_1 x_2 y_2 + \mu_2 x_3 y_3 - \mu_1 \mu_2 x_4 y_4, x_1y_2 + x_2y_1 + \mu_2 x_3 y_3 - \mu_1 \mu_2 x_4 y_4, \\
 &\quad x_1y_3 - \mu_1 x_2 y_4 + x_3y_1 + \mu_1 x_4 y_2, x_1y_4 - x_2y_3 + x_3y_2 + x_4y_1)
 \end{aligned}$$

biçimindedir.

Kompleks cebirlerden Cayley-Dickson yönetmeli ile elde edilen bu Q cebirlerine *kuaterniyon cebirleri* adı verilir.

2.3.1. kısımda yaptığımız Maple programlarının benzerlerini kuaterniyon cebirleri için de yapıp, bu cebirlerde değişme ve birleşme özelliklerinin sağlanıp

sağlanmadığını inceleyeceğiz ve standart baz yardımıyla kuaterniyon cebirleri için çarpım tablosu yapacağız.

> restart:

> # KUATERNİYON CEBİRLERİ İÇİN ÇARPMA İŞLEMİ.....

> c4:=proc(x::{list,set}, y::{list,set});

[x[1]*y[1]+mu[1]*x[2]*y[2]+mu[2]*x[3]*y[3]-

mu[1]*mu[2]*x[4]*y[4],x[1]*y[2]+x[2]*y[1]-

mu[2]*x[4]*y[3]+mu[2]*x[3]*y[4],

x[1]*y[3]-

mu[1]*x[2]*y[4]+x[3]*y[1]+mu[1]*x[4]*y[2],x[1]*y[4]-

x[2]*y[3]+x[3]*y[2]+x[4]*y[1]];

end proc;

c4 :=proc(x::{set, list}, y::{set, list})

[x[1]*y[1] + mu[1]*x[2]*y[2] + mu[2]*x[3]*y[3] - mu[1]

*mu[2]*x[4]*y[4],x[1]*y[2] + x[2]*y[1] - mu[2]*x[4]*y

[3] + mu[2]*x[3]*y[4],x[1]*y[3] - mu[1]*x[2]*y[4] + x[2]

*y[1] + mu[1]*x[4]*y[2],x[1]*y[4] - x[2]*y[3] + x[3]*y

[2] + x[4]*y[1]]

end proc

> # c4 İŞLEMİ DEĞİŞMELİ MİDİR, BİRLEŞMELİ MİDİR?....

> a:=[a1,a2,a3,a4]; b:=[b1,b2,b3,b4]; c:=[c1,c2,c3,c4];

a:=[a1, a2, a3, a4]

b:=[b1, b2, b3, b4]

c:=[c1, c2, c3, c4]

> k1:=c4(a,b);

k1:=[a1 b1 + mu₁ a2 b2 + mu₂ a3 b3 - mu₁ mu₂ a4 b4, a1 b2 + a2 b1

- mu₂ a4 b3 + mu₂ a3 b4, a1 b3 - mu₁ a2 b4 + a3 b1

+ mu₁ a4 b2, a1 b4 - a2 b3 + a3 b2 + a4 b1]

> k2:=c4(b,a);

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

$$k2 := \begin{bmatrix} a1 b1 + \mu_1 a2 b2 + \mu_2 a3 b3 - \mu_1 \mu_2 a4 b4, a2 b1 + a1 b2 \\ - \mu_2 a3 b4 + \mu_2 a4 b3, a3 b1 - \mu_1 a4 b2 + a1 b3 \\ + \mu_1 a2 b4, a4 b1 - a3 b2 + a2 b3 + a1 b4 \end{bmatrix}$$

> **k1-k2;**

$$\begin{bmatrix} 0, 2\mu_2 a3 b4 - 2\mu_2 a4 b3, 2\mu_1 a4 b2 - 2\mu_1 a2 b4, 2 a3 b2 \\ - 2 a2 b3 \end{bmatrix}$$

> **simplify(k1-k2);**

$$\begin{bmatrix} 0, 2\mu_2 a3 b4 - 2\mu_2 a4 b3, 2\mu_1 a4 b2 - 2\mu_1 a2 b4, 2 a3 b2 \\ - 2 a2 b3 \end{bmatrix}$$

k1-k2 sonucu [0,0,0,0] olmadığından, $ab \neq ba$ dır. Yani çarpma işlemi değişmeli değildir. Aşağıda bir sayısal örnek veriyoruz.

> **orn1:=[1,1,1,0]; orn2:=[1,0,1,1];**

$$orn1 := [1, 1, 1, 0]$$

$$orn2 := [1, 0, 1, 1]$$

> **c4(orn1,orn2);**

$$\begin{bmatrix} 1 + \mu_2, 1 + \mu_2, 2 - \mu_1, 0 \end{bmatrix}$$

> **c4(orn2,orn1);**

$$\begin{bmatrix} 1 + \mu_2, 1 - \mu_2, 2 + \mu_1, 2 \end{bmatrix}$$

> **c4(orn1,orn2)-c4(orn2,orn1);**

$$\begin{bmatrix} 0, 2\mu_2, -2\mu_1, -2 \end{bmatrix}$$

> # c4 İŞLEMİ BİRLEŞMELİ MİDİR?.....

> **denk1:=expand(c4(a,c4(b,c)));**

> **denk2:=expand(c4(c4(a,b),c));**

BASRI ÇELİK
H. ESİN YILDIZ

$$\begin{aligned}
 denk2 := & [a1 b1 c1 + a1 \mu_1 b2 c2 + a1 \mu_2 b3 c3 - a1 \mu_1 \mu_2 b4 c4 \\
 & + \mu_1 a2 b1 c2 + \mu_1 a2 b2 c1 - \mu_1 a2 \mu_2 b4 c3 \\
 & + \mu_1 a2 \mu_2 b3 c4 + \mu_2 a3 b1 c3 - \mu_2 a3 \mu_1 b2 c4 \\
 & + \mu_2 a3 b3 c1 + \mu_2 a3 \mu_1 b4 c2 - \mu_1 \mu_2 a4 b1 c4 \\
 & + \mu_1 \mu_2 a4 b2 c3 - \mu_1 \mu_2 a4 b3 c2 - \mu_1 \mu_2 a4 b4 c1, a1 b1 c2 \\
 & + a1 b2 c1 - a1 \mu_2 b4 c3 + a1 \mu_2 b3 c4 + a2 b1 c1 \\
 & + a2 \mu_1 b2 c2 + a2 \mu_2 b3 c3 - a2 \mu_1 \mu_2 b4 c4 - \mu_2 a4 b1 c3 \\
 & + \mu_2 a4 \mu_1 b2 c4 - \mu_2 a4 b3 c1 - \mu_2 a4 \mu_1 b4 c2 \\
 & + \mu_2 a3 b1 c4 - \mu_2 a3 b2 c3 + \mu_2 a3 b3 c2 + \mu_2 a3 b4 c1, \\
 & a1 b1 c3 - a1 \mu_1 b2 c4 + a1 b3 c1 + a1 \mu_1 b4 c2 \\
 & - \mu_1 a2 b1 c4 + \mu_1 a2 b2 c3 - \mu_1 a2 b3 c2 - \mu_1 a2 b4 c1 \\
 & + a3 b1 c1 + a3 \mu_1 b2 c2 + a3 \mu_2 b3 c3 - a3 \mu_1 \mu_2 b4 c4 \\
 & + \mu_1 a4 b1 c2 + \mu_1 a4 b2 c1 - \mu_1 a4 \mu_2 b4 c3 \\
 & + \mu_1 a4 \mu_2 b3 c4, a1 b1 c4 - a1 b2 c3 + a1 b3 c2 + a1 b4 c1 \\
 & - a2 b1 c3 + a2 \mu_1 b2 c4 - a2 b3 c1 - a2 \mu_1 b4 c2 \\
 & + a3 b1 c2 + a3 b2 c1 - a3 \mu_2 b4 c3 + a3 \mu_2 b3 c4 \\
 & + a4 b1 c1 + a4 \mu_1 b2 c2 + a4 \mu_2 b3 c3 - a4 \mu_1 \mu_2 b4 c4]
 \end{aligned}$$

> denk1-denk2;

[0, 0, 0]

denk1-denk2=0 olduğundan c4 işlemi birleşme özelliğini sağlar.

> # c4 İÇİN İŞLEM TABLOSU.....

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

```
> q1:=[1,0,0,0]; q2:=[0,1,0,0]; q3:=[0,0,1,0]; q4:=[0,0,0,1];
q1 := [ 1, 0, 0, 0 ]
q2 := [ 0, 1, 0, 0 ]
q3 := [ 0, 0, 1, 0 ]
q4 := [ 0, 0, 0, 1 ]
> c4(q1,q1);
[ 1, 0, 0, 0 ]
> c4(q1,q2);
[ 0, 1, 0, 0 ]
> c4(q1,q3);
[ 0, 0, 1, 0 ]
> c4(q1,q4);
[ 0, 0, 0, 1 ]
> c4(q2,q1);
[ 0, 1, 0, 0 ]
> c4(q2,q2);
[ μ₁, 0, 0, 0 ]
> c4(q2,q3);
[ 0, 0, 0, -1 ]
> c4(q2,q4);
[ 0, 0, -μ₁, 0 ]
> c4(q3,q1);
[ 0, 0, 1, 0 ]
> c4(q3,q2);
[ 0, 0, 0, 1 ]
> c4(q3,q3);
[ μ₂, 0, 0, 0 ]
> c4(q3,q4);
[ 0, μ₂, 0, 0 ]
> c4(q4,q1);
```

BASRI ÇELİK
H. ESİN YILDIZ

```
[0, 0, 0, 1]
> c4(q4,q2);
[0, 0, μ₁, 0]
> c4(q4,q3);
[0, -μ₂, 0, 0]
> c4(q4,q4);
[-μ₁ μ₂, 0, 0, 0]
```

olduğundan kuaterniyon cebirleri için baz elemanlarının çarpım tablosu aşağıdaki gibidir:

	q1	q2	q3	q4
q1	q1	q2	q3	q4
q2	q2	μ₁.q1	-q4	-μ₁.q3
q3	q3	q4	μ₂.q1	μ₂.q1
q4	q4	μ₁.q3	-μ₂.q2	-μ₁.μ₂.q1

Burada $F = R$ ve $\mu 1 = \mu 2 = -1 \in R$ seçenek olarak bilinen real kuaterniyonlar cebri elde edilir. Bunun için sadece $x = (x_1, x_2, x_3, x_4)$ gösterimi yerine $q1=1, q2=i, q3=j, q4=k$ alınarak $x = x_1 + x_2 i + x_3 j + x_4 k$ gösterimini kullanmak yeterlidir.

Aşağıda, bir sonraki bölümde gerekli olacağının sıfırdan farklı bir kuaterniyonun tersinin var olduğunu gösteren ve tersi için formül veren Maple prosedürü veriyoruz.

> # SIFIRDAN FARKLI BİR a=[a1,a2,a3,a4] KUATERNİYONUNUN
(ÇARPMA İŞLEMİNE GÖRE)TERSİ.....

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

```

> c4t:=proc(x::{list,set});
[x[1]/(mu[2]*mu[1]*x[4]^2+x[1]^2-x[2]^2*mu[1]-mu[2]*x[3]^2),
x[2]/(mu[2]*mu[1]*x[4]^2+x[1]^2-x[2]^2*mu[1]-mu[2]*x[3]^2),
x[3]/(mu[2]*mu[1]*x[4]^2+x[1]^2-x[2]^2*mu[1]-mu[2]*x[3]^2),
1/(mu[2]*mu[1]*x[4]^2+x[1]^2-x[2]^2*mu[1]-mu[2]*x[3]^2)*x[4]);
end proc;
>
c4t :=proc(x::{set, list})
[x[1]/(mu[2]*mu[1]*x[4]^2 + x[1]^2 - x[2]^2*mu[1]
] - mu[2]*x[3]^2), -x[2]/(mu[2]*mu[1]*x[4]^2 + x[1]
)^2 - x[2]^2*mu[1] - mu[2]*x[3]^2), -x[3]/(mu[2]*mu[1]
]*x[4]^2 + x[1]^2 - x[2]^2*mu[1] - mu[2]*x[3]^2), -x[2
]/(mu[2]*mu[1]*x[4]^2 + x[1]^2 - x[2]^2*mu[1] - mu[2]
*x[3]^2)]
end proc

```

Örneğin (1,1,1,1) kuaternyonunun tersi,

$$\begin{aligned}
> \text{c4t}([1,1,1,1]);
& \left[\frac{1}{\mu_2 \mu_1 + 1 - \mu_1 - \mu_2}, -\frac{1}{\mu_2 \mu_1 + 1 - \mu_1 - \mu_2}, \right. \\
& \quad \left. -\frac{1}{\mu_2 \mu_1 + 1 - \mu_1 - \mu_2}, -\frac{1}{\mu_2 \mu_1 + 1 - \mu_1 - \mu_2} \right]
\end{aligned}$$

olur. Diğer taraftan,

```
> c4(a,c4t(a));
```

BASRI ÇELİK
H. ESİN YILDIZ

$$\left[\begin{array}{c} \frac{al^2}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + al^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2} \\ - \frac{\mu_1 a2^2}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + al^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2} \\ - \frac{\mu_2 a3^2}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + al^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2} \\ + \frac{\mu_1 \mu_2 a4^2}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + al^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2}, 0, 0, 0 \end{array} \right]$$

> simplify(%);

[1, 0, 0, 0]

ve

> c4(c4t(a),a);

$$\left[\begin{array}{c} \frac{al^2}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + al^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2} \\ - \frac{\mu_1 a2^2}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + al^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2} \\ - \frac{\mu_2 a3^2}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + al^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2} \\ + \frac{\mu_1 \mu_2 a4^2}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + al^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2}, 0, 0, 0 \end{array} \right]$$

> simplify(%);

[1, 0, 0, 0]

olduğundan,

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

> a:=[a1,a2,a3,a4];

[a_1, a_2, a_3, a_4]

elemanın tersinin,

> c4t(a);

$$\left[\begin{array}{c} \frac{a1}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + a1^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2}, \\ - \frac{a2}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + a1^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2}, \\ - \frac{a3}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + a1^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2}, \\ - \frac{a4}{\mu_2 \mu_1 a4^2 + a1^2 - a2^2 \mu_1 - \mu_2 a3^2} \end{array} \right]$$

olduğu sonucu bulunur. $a=0=(0,0,0,0)$ kuaterniyonunun tersi olmadığı aşikârdır.

3.LOKAL HALKALAR VE BU HALKALARLA KOORDİNATLANAN PROJEKTİF YAPILAR.

Bu bölümde önce lokal halkalar tanıtılacek ve dual kuaterniyonlar kümesinin üzerinde tanımlanan işlemlerle birlikte bir lokal halka olduğu gösterilecek, daha sonra ise bu tür halkalarla koordinatlanan geometrik yapılardan biri inşa edilecektir.

3.1. Bir Lokal Halka Örneği: Dual Kuaterniyonlar.

Bu kısımda lokal halka kavramı tanıtılacek ve daha sonra dual kuaterniyonların oluşturduğu kümenin üzerinde tanımlayacağımız işlemlerle birlikte bir lokal halka olduğu gösterilecektir.

BASRI ÇELİK
H. ESİN YILDIZ

Tanım 3.1. (\mathbf{H} , $+$, \cdot) özdeşlikli bir halkasının çarpma işlemine göre tersi olmayan elemanlarının kümesi \mathbf{I} ile gösterilsin. Eğer \mathbf{I} , \mathbf{H} nin bir ideali ise \mathbf{H} ya lokal halka denir.

Teorem 3.2. $\mathbf{Q}(\varepsilon) := \mathbf{Q} + \mathbf{Q}\varepsilon = \{x + y\varepsilon : x, y \in \mathbf{Q}\}$ kümesi, üzererinde tanımlanan

$$a + \quad + \quad + \quad = \quad + \quad + \quad +$$

$$a + \quad + \quad = \quad + \quad +$$

toplama ve çarpma işlemleri ile birlikte bir birimli lokal halkadır. (Bu halkaya *dual kuaterniyonlar halkası* denir.).

İspat. $(\mathbf{Q}(\varepsilon), +, \cdot)$ nin halka olduğunu göstermek kolaydır. $1 = 1 + 0\varepsilon \in \mathbf{Q}(\varepsilon)$ elemanın birim eleman olduğu basit işlemlerle gösterilebilir. İki dual sayının eşitliği

$$x + y\varepsilon = u + v\varepsilon \Leftrightarrow x = u \wedge y = v$$

birimde tanımlandığından

$$(b\varepsilon)(c + d\varepsilon) = 1 \Leftrightarrow (bc)\varepsilon = 1$$

olması mümkün değildir. Bu nedenle, $(b\varepsilon)$ türünden elemanların tersi yoktur.

$a \neq 0, a \in \mathbf{Q}$ için $a^{-1} \in \mathbf{Q}$ olduğu 2.3.2. kısımda verilmiştir. Bu durumda,

$$(a + b\varepsilon)(a^{-1} - a^{-1}ba^{-1}\varepsilon) = 1 - ba^{-1}\varepsilon + ba^{-1}\varepsilon = 1$$

eşitliği ve benzer biçimde

$$(a^{-1} - a^{-1}ba^{-1}\varepsilon)(a + b\varepsilon) = 1$$

eşitliği geçerli olduğundan $a \neq 0$ iken $(a + b\varepsilon)^{-1} = a^{-1} - a^{-1}ba^{-1}\varepsilon$ olur. Bu nedenle $\mathbf{Q}(\varepsilon)$ da tersi olmayan elemanların kümesi $\mathbf{Q}\varepsilon$ dir. $\mathbf{Q}\varepsilon$ un bir alt halka olduğu aşikar olup

$$(a + b\varepsilon)(q\varepsilon) = (aq)\varepsilon \text{ ve } (q\varepsilon)(a + b\varepsilon) = (qa)\varepsilon$$

olduğundan $\mathbf{Q}\varepsilon$ bir idealdır. O halde $\mathbf{Q}(\varepsilon)$ bir lokal halkadır. \square

3.2. Projektif Klingenberg Düzlemleri.

Bu kısımda lokal halkalarla koordinatlanabilen projektif yapılar olan Projektif-Klingenberg düzlemleri tanıtlacaktır ve $\mathbf{Q}(\varepsilon)$ lokal halkası ile koordinatlanan Projektif-Klingenberg düzlemleri üzerinde çalışılacaktır.

Tanım 3.3. Elemanlarına noktalar denilen bir \mathbf{N} kümesi, elemanlarına doğrular denilen bir \mathbf{D} kümesi ayrık kümeler olsun ve adına üzerinde olma bağıntısı denilen $\in \subset \mathbf{N} \times \mathbf{D}$ bağıntısı gözönüne alınsin. \sim , \mathbf{N} ve \mathbf{D} kümeleri üzerinde bir denklik bağıntısı olsun ve *komşuluk bağıntısı* olarak isimlendirilsin. Bu durumda, $\mathbf{S} = (\mathbf{N}, \mathbf{D}, \in, \sim)$ sistemi için eğer aşağıdaki şartlar sağlanıyorsa \mathbf{S} ye *Projektif-Klingenberg düzlemi* (PK-düzlem) denir:

PK1) Aynı komşulukta olmayan herhangi iki noktadan bir tek doğru geçer.

PK2) Aynı komşulukta olmayan herhangi iki doğrunun bir tek arakesit noktası vardır.

PK3) $\mathbf{S}^* = (\mathbf{N}^*, \mathbf{D}^*, \in)$ bir projektif düzlem olmak üzere, üzerinde olmayı koruyan bir $\Psi: \mathbf{S} \rightarrow \mathbf{S}^*$

örten homomorfizmi

BASRI ÇELİK
H. ESİN YILDIZ

Her $A, B \in N, c, d \in D$ için $\Psi(A) = \Psi(B) \Leftrightarrow A \sim B$ ve
 $\Psi(c) = \Psi(d) \Leftrightarrow c \sim d$
şartını sağlayacak biçimde vardır.

Tanım 3.4. Eğer $A \sim B$ ve $B \in d$ olacak biçimde bir $B \in N$ noktası varsa A noktasına d doğrusunun *yakınındadır* denir ve $A \sim d$ ile gösterilir. PK-düzlemlerinde herhangi üçü aynı doğrunun yakınında olmayan dört noktaya *dörtgen* denir.

3.2.1. Projektif-Klingenberg düzleminin koordinatlanması.

S bir PK-düzlem ve (O, E, U, V) S de bir dörtgen olsun ve OE doğrusu d ile, UV doğrusu d_∞ ile gösterilsin. $W := d \cap UV$ olmak üzere;

$$H := \{ \quad \in \quad | \quad \in \quad \not\in W \}$$

$$I := \{ \quad \in \quad | \quad \in \quad \square \}$$

olsun ve özel olarak $0 := O$, $1 := E$ olarak alınınsın. Bu durumda S nin noktaları aşağıdaki gibi koordinatlanır:

3.2.1.1. Noktaların Koordinatlanması.

d nin üzerindeki d_∞ a yakın olmayan noktaları $x \in H$ olmak üzere $(x, x, 1)$ ile koordinatlansın. $w, z, q, n \in I$ olmak üzere düzlemin bir N noktası aşağıdaki gibi, noktanın durumuna göre üç farklı durumda koordinatlanır:

DUAL KUATERNİYONLA VE PROJEKTİF YAPILAR

1.Durum: $N \not\sim d_\infty$ ise

$$NV \cap =$$

ve

$$NU \cap =$$

birimde olup N ye

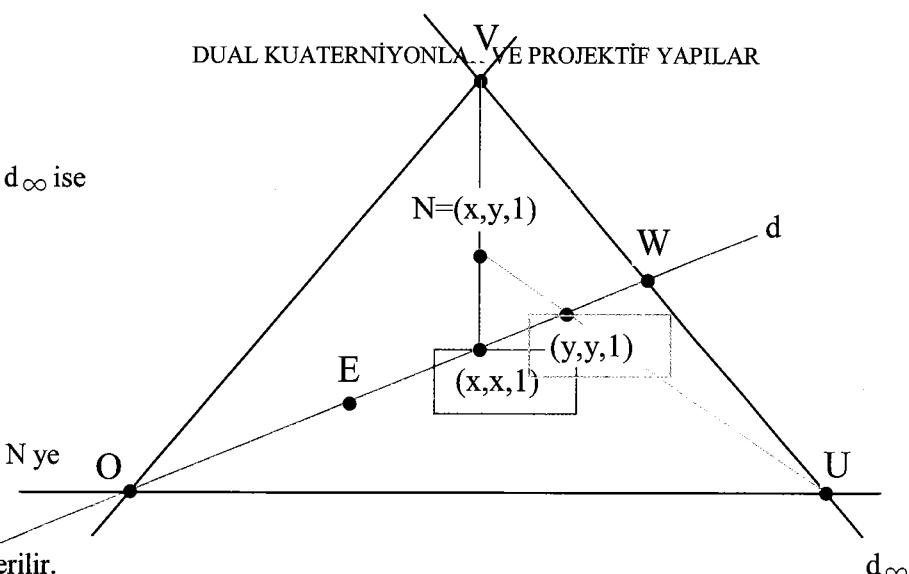
$$N =$$

koordinatları verilir.

Özel olarak

$E = (1,1,1)$ ve $O = (0,0,1)$ dir.

Şekil 1

2.Durum: $N \sim d_\infty$ ve $N \not\sim V$ ise

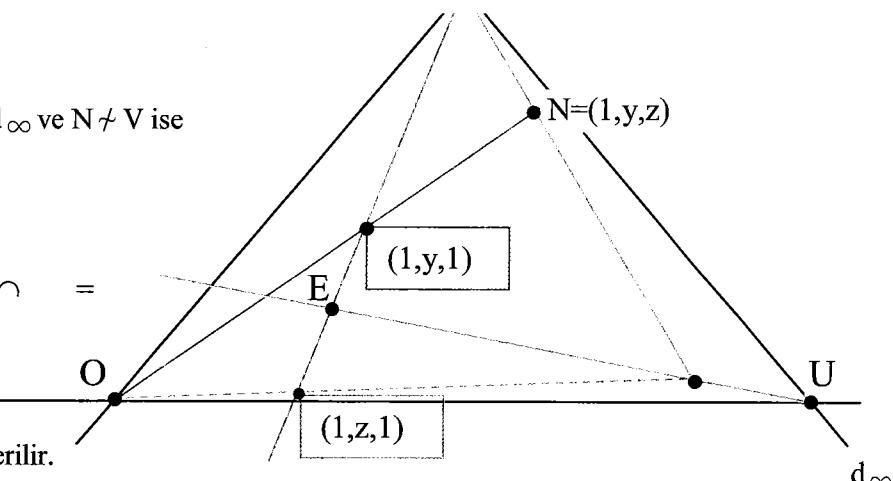
$$ON \cap =$$

$$(NV \cap \cap) =$$

olup N için

$$N =$$

koordinatları verilir.

Şekil 2

3.Durum: $N \sim V$ ise

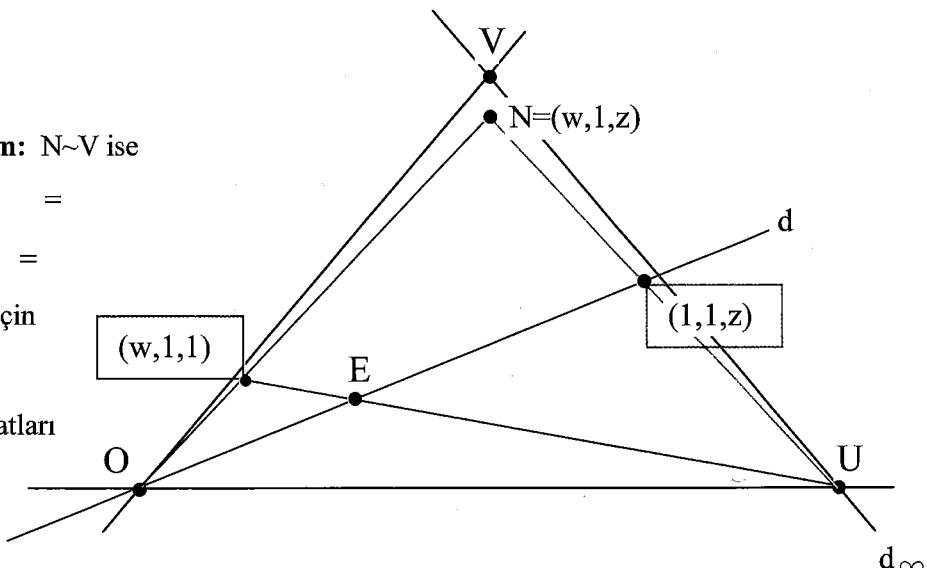
$$ON \cap =$$

$$NU \cap =$$

olup N için

$$N =$$

koordinatları
verilir.

Şekil 3

3.2.1.2. Doğruların Koordinatlanması.

Düzlemin herhangi bir c doğrusu da noktalarda olduğu gibi üç farklı duruma ayrılarak koordinatlanır.

1.Durum: $c \not\sim V$ ise

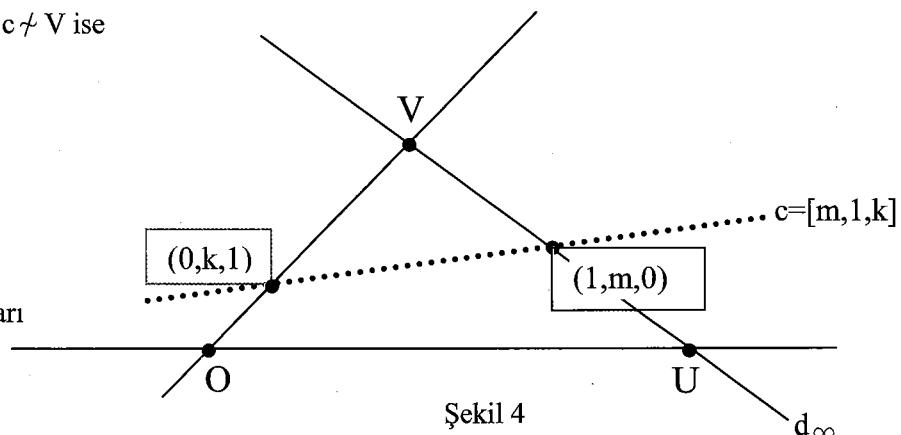
$$c \cap =$$

$$c \cap =$$

olup c için

$$c =$$

koordinatları
verilir.

Şekil 4

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

2.Durum: $c \sim V$ ve $c \not\sim d_\infty$ ise

$$c \cap =$$

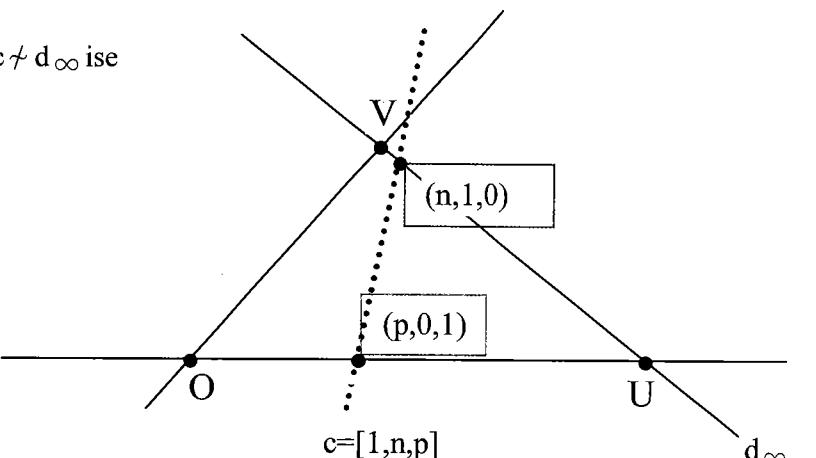
$$c \cap =$$

olup c için

$$c =$$

koordinatları

verilir.

Şekil 5

3.Durum: $c \sim d_\infty$ ise

$$c \cap =$$

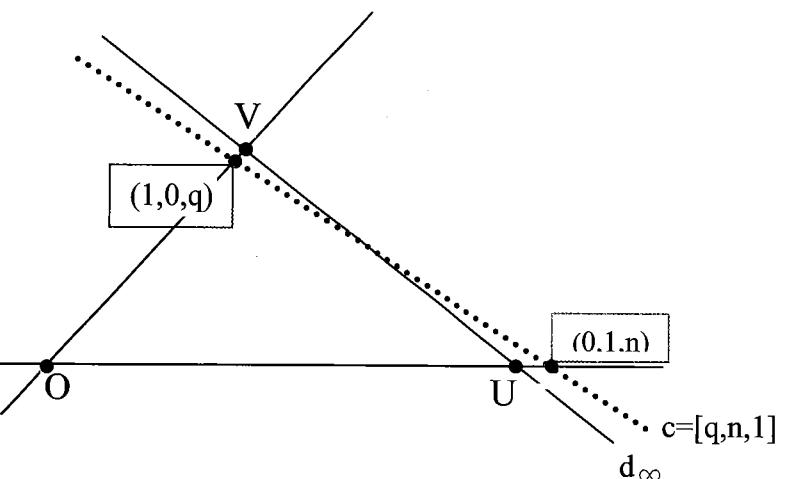
$$c \cap =$$

olup c için

$$c =$$

koordinatları

verilir.

Şekil 6

Aşağıda ispatı [2] de bulunabilecek bir teoremi ispatsız olarak veriyoruz:

BASRI ÇELİK
H. ESİN YILDIZ

Teorem 3.5. \mathbf{H} bir lokal halka ve \mathbf{I} tersi olmayan elemanlarının oluşturduğu ideal olsun. Noktalar kümesi

$\mathbf{N} = \{(x, y, 1) : x, y \in \mathbf{H}\} \cup \{(1, y, z) : y \in \mathbf{H}, z \in \mathbf{I}\} \cup \{(w, 1, z) : w, z \in \mathbf{I}\}$
ve doğrular kümesi

$\mathbf{D} = \{[m, 1, k] : m, k \in \mathbf{H}\} \cup \{[1, n, p] : p \in \mathbf{H}, n \in \mathbf{I}\} \cup \{[q, n, 1] : q, n \in \mathbf{I}\}$
olarak tanımlansın. Üzerinde olma bağıntısı \in ;

$$(x, y, 1) \in [m, 1, k] \Rightarrow y = xm + k$$

$$(x, y, 1) \in [1, n, p] \Rightarrow x = yn + p$$

$$(x, y, 1) \notin [q, n, 1]$$

$$(1, y, z) \in [m, 1, k] \Rightarrow y = m + zk$$

$$(1, y, z) \in [q, n, 1] \Rightarrow z = q + yn$$

$$(1, y, z) \notin [1, n, p]$$

$$(w, 1, z) \in [q, n, 1] \Rightarrow z = wq + n$$

$$(w, 1, z) \in [1, n, p] \Rightarrow w = n + zp$$

$$(w, 1, z) \notin [m, 1, k]$$

büçiminde ve komşulukta olma bağıntısı \sim ;

$$(x_1, x_2, x_3) \sim (y_1, y_2, y_3) \Rightarrow x_i - y_i \in \mathbf{I}, i = 1, 2, 3$$

$$[a_1, a_2, a_3] \sim [b_1, b_2, b_3] \Rightarrow a_i - b_i \in \mathbf{I}, i = 1, 2, 3$$

olarak tanımlansın. Bu durumda $\mathbf{S} = (\mathbf{N}, \mathbf{D}, \in, \sim)$ bir projektif-Klingenbergs düzlemdir. \square

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

Bir \mathbf{H} lokal halkası yardımıyla koordinatlanan projektif klingenberg düzlemi $PK(\mathbf{H})$ ile gösterelecektir.

Sonuç 3.6. $PK(\mathbf{H})$ düzleminde doğrular üzerindeki noktaların kümesi olarak,

$$[m, 1, k] = \{(x, y, 1) : x, y \in \mathbf{H}, xm + k \in \mathbf{H}\} \cup \{(1, y, z) : y = m + zk \in \mathbf{H}, z \in I\}$$

$$[1, n, p] = \{(x, y, 1) : x = yn + p, y \in \mathbf{H}\} \cup \{(w, 1, z) : w = n + zp, z \in I\}$$

$$[q, n, 1] = \{(1, y, z) : y \in \mathbf{H}, z = q + yn \in I\} \cup \{(w, 1, z) : w, z = wq + n \in I\}$$

birimindedir.

3.3. Dual Kuaterniyonlar Halkası İle Koordinatlanan PK Düzlemleri

Bu kısımda $Q(\varepsilon)$ lokal halkası ile koordinatlanan Projektif-Klingenberg düzlemleri, yani $PK(Q(\varepsilon))$ üzerinde çalışılıp bu düzleminin doğru ve noktaları ile üzerinde olma ve komşulukta olma bağıntılarını incelenecektir.

3.3.1. $PK(Q(\varepsilon))$ da doğrular.

Bu kısımda $PK(Q(\varepsilon))$ düzleminin doğruları üzerindeki noktaların sağladığı özellikler araştırılacaktır.

3.3.1.1. $[m, 1, k]$ tipinden doğrular.

$m, k \in Q(\varepsilon)$ olup bu tip doğrular üzerinde $x, y \in Q(\varepsilon), z \in Q\varepsilon$ olmak üzere sadece $(x, y, 1)$ ve $(1, y, z)$ tipinden noktalar bulunmaktadır. Bu nedenle $x = x_1 + x_2\varepsilon$, $y = y_1 + y_2\varepsilon$ ve $z = z_2\varepsilon$ formundadır.

$$\text{i)} \quad (x, y, 1) \in [m, 1, k] \Leftrightarrow y = xm + k$$

$$\Leftrightarrow y_1 + y_2\varepsilon = (x_1 + x_2\varepsilon)(m_1 + m_2\varepsilon) + k_1 + k_2\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow y_1 + y_2\varepsilon = x_1m_1 + (x_1m_2 + x_2m_1)\varepsilon + k_1 + k_2\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow y_1 + y_2\varepsilon = (x_1m_1 + k_1) + (x_1m_2 + x_2m_1 + k_2)\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow y_1 = x_1m_1 + k_1, \quad y_2 = x_1m_2 + x_2m_1 + k_2$$

olur. Yani ;

$(x_1 + x_2\varepsilon, (x_1m_1 + k_1) + (x_1m_2 + x_2m_1 + k_2)\varepsilon, 1) \in [m_1 + m_2\varepsilon, 1, k_1 + k_2\varepsilon]$ sonucu bulunur.

$$\text{ii)} \quad (1, y, z) \in [m, 1, k] \Leftrightarrow y = m + zk$$

$$\Leftrightarrow y_1 + y_2\varepsilon = m_1 + m_2\varepsilon + (z_2\varepsilon)(k_1 + k_2\varepsilon)$$

$$\Leftrightarrow y_1 + y_2\varepsilon = m_1 + m_2\varepsilon + (z_2k_1)\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow y_1 + y_2\varepsilon = m_1 + (m_2 + z_2k_1)\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow y_1 = m_1, \quad y_2 = m_2 + z_2k_1$$

olur. Yani ;

$(1, m_1 + (m_2 + z_2k_1)\varepsilon, z_2\varepsilon) \in [m_1 + m_2\varepsilon, 1, k_1 + k_2\varepsilon]$

dur ve dolayısıyla

$$[m_1 + m_2\varepsilon, 1, k_1 + k_2\varepsilon]$$

$$= \{(x_1 + x_2\varepsilon, (x_1m_1 + k_1) + (x_1m_2 + x_2m_1 + k_2)\varepsilon, 1); x_1, x_2 \in$$

$$\cup \{(1, m_1 + (m_2 + z_2k_1)\varepsilon, z_2\varepsilon); z_2 \in Q\}$$

olduğu sonucu bulunur.

3.3.1.2. $[1, n, p]$ tipinden doğrular.

$n = n_2 \varepsilon \in Q\varepsilon$, $p = p_1 + p_2 \varepsilon \in Q(\varepsilon)$ olup bu tip doğrular üzerinde $x, y \in Q(\varepsilon)$ ve $w, z \in Q\varepsilon$ olmak üzere sadece $(x, y, 1)$ ve $w, 1, z$ tipinden noktalar bulunmaktadır. Bu nedenle $x = x_1 + x_2 \varepsilon$, $y = y_1 + y_2 \varepsilon$ ve $w = \underline{\quad}$, $z = z_2 \varepsilon$ formundadır.

$$\text{i) } x, y, 1 \in \quad \Leftrightarrow \quad = \quad +$$

$$\Leftrightarrow \underline{\quad} + \underline{\quad} = \underline{\quad} + \underline{\quad} + \underline{\quad} + \underline{\quad}$$

$$\Leftrightarrow \underline{\quad} + \underline{\quad} = \underline{\quad} + \underline{\quad} + \underline{\quad}$$

$$\Leftrightarrow \underline{\quad} + \underline{\quad} = \underline{\quad} + \underline{\quad} + \underline{\quad}$$

$$\Leftrightarrow \underline{\quad} = \underline{\quad} x_2 = \underline{\quad} + \underline{\quad}$$

olur. Yani $p_1 + \underline{\quad} + \underline{\quad} + \underline{\quad} \in \underline{\quad} + \underline{\quad} + \underline{\quad}$ dur.

$$\text{ii) } w, 1, z \in \quad \Leftrightarrow \quad = \quad +$$

$$\Leftrightarrow \underline{\quad} = \underline{\quad} + \underline{\quad} + \underline{\quad} + \underline{\quad}$$

$$\Leftrightarrow \underline{\quad} = \underline{\quad} + \underline{\quad} \quad \Leftrightarrow \underline{\quad} = \underline{\quad} + \underline{\quad}$$

$$\Leftrightarrow \underline{\quad} = \underline{\quad} + \underline{\quad}$$

olur. Yani $n_2 + \underline{\quad} + \underline{\quad} \in \underline{\quad} + \underline{\quad} + \underline{\quad}$ dur.

3.3.1.3. $q, n, 1$ Tipinden Doğrular

$q, n \in Q\varepsilon$ olduğundan $q = \underline{\quad} = \underline{\quad}$ olup bu tip doğrular üzerinde $y \in Q(\varepsilon)$ ve $w, z \in Q\varepsilon$ olmak üzere sadece $1, y, z$ ve $w, 1, z$ tipinden noktalar bulunmaktadır. Bu nedenle $y = \underline{\quad} + \underline{\quad} = \underline{\quad} = \underline{\quad}$ formundadır.

$$\text{i)} \quad 1, y, z \in \mathbb{C} \Leftrightarrow 1 = y + z$$

$$\Leftrightarrow 1 = y + z$$

$$\Leftrightarrow 1 = y + z$$

$$\Leftrightarrow 1 = y + z$$

$$\Leftrightarrow 1 = y + z$$

olur. Yani $1, y_1 + z_1 \in \mathbb{C}$ dir. \square

$$\text{ii)} \quad w, 1, z \in \mathbb{C} \Leftrightarrow w = 1 + z$$

$$\Leftrightarrow w = 1 + z$$

$$\Leftrightarrow w = 1 + z$$

$$\Leftrightarrow w = 1 + z$$

olur. Yani $w_2 \in \mathbb{C}$ dir. \square

3.3.2. $\text{PK}(Q(\varepsilon))$ da Noktalar:

$\text{PK}(Q(\varepsilon))$ nun noktalarından geçen doğrular için 3.3.1 de yapılan incelemenin benzeri tamamaen dual ifadeler kullanılarak yapılabilir.

3.3.3. $\text{PK}(Q(\varepsilon))$ da aynı komşulukta olma (komşudaşlık).

Bu kısımda $\text{PK}(Q(\varepsilon))$ düzleminin noktaları ve doğruları için komşudaşlık şartları araştırılacaktır. Noktaların ve doğruların birbiriyle aynı

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

komşulukta olması bileşen bileşene farkların idealde olması olarak tanımlandığından, sadece doğrular için inceleme yapmak yeterli olacaktır. Noktalar için inceleme doğrular için yapılan incelemede köşeli parantezlerin yuvarlak parantezlerle değiştirilmesi ile yapılır.

3.3.3.1. $[m, 1, k]$ tipinden doğruların komşudaşlığı.

$m, 1, k \not\sim$ ve $m, 1, k \not\sim$ olur. Çünkü, $n \in Q\varepsilon$ olduğundan $1 - \notin Q\varepsilon$ dur. Bu nedenle $m, 1, k$ tipinden doğrular sadece kendi tipinden doğrulara komşu olabilir. Bu durumda $m, k, u, v \in Q(\varepsilon)$ olup,

$$m, 1, k \sim u, 1, v \Leftrightarrow - \in Q\varepsilon \wedge k - \in Q\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow + - + - \in Q\varepsilon \quad \wedge$$

$$k_1 + - + - \in Q\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow - + - - \in Q\varepsilon \quad \wedge$$

$$k_1 - + - \in Q\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow - = \wedge k_1 - =$$

$$\Leftrightarrow = \wedge k_1 =$$

sonucu bulunur. O halde genel bir formül olarak

$$m_1 + - + - \sim m_1 + - , 1, -$$

olduğu elde edilir.

3.3.3.2. $[1, n, p]$ tipinden doğruların komşudaşlığı.

$[1, n, p]$ doğrusu için $n = n_2 \varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon$ ve $p = p_1 + p_2 \varepsilon \in \mathbf{Q}(\varepsilon)$ olup,

$[1, n, p] \not\sim [m, 1, k]$ ve $[1, n, p] \not\sim [q, r, 1]$ olur. Çünkü $q = q_2 \varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon$ olduğundan $n - 1, 1 - q \notin \mathbf{Q}\varepsilon$ dur. Bu nedenle $[1, n, p]$ tipinden doğrular sadece kendi tipinden doğrulara komşu olabilir. $[1, u, v]$ doğrusu için $u = u_2 \varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon, v = v_1 + v_2 \varepsilon$ olup,

$$[1, n, p] \sim [1, u, v] \Leftrightarrow n - u \in \mathbf{Q}\varepsilon \wedge p - v \in \mathbf{Q}\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow (n_2 - u_2) \varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon \wedge (p_1 - v_1) + (p_2 - v_2) \varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow p_1 - v_1 = 0$$

$$\Leftrightarrow p_1 = v_1$$

sonucu bulunur. O halde genel bir formül olarak

$$[1, n_2 \varepsilon, p_1 + p_2 \varepsilon] \sim [1, u_2 \varepsilon, p_1 + v_2 \varepsilon]$$

olduğu elde edilir.

3.3.3.3. $[q, n, 1]$ tipinden doğruların komşudaşlığı.

$[q, n, 1]$ doğrusu için $q = q_2 \varepsilon, n = n_2 \varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon$ olup,

$[q, n, 1] \not\sim [m, 1, k]$ ve $[q, n, 1] \not\sim [1, r, p]$ dir. Çünkü $n - 1, q - 1 \notin \mathbf{Q}\varepsilon$ dur. Bu nedenle $[q, n, 1]$ tipinden doğrular sadece kendi tipinden doğrulara komşu olabilir. $[u, v, 1]$ doğrusu için $u = u_2 \varepsilon, v = v_2 \varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon$ olup,

$$[q, n, 1] \sim [u, v, 1] \Leftrightarrow q - u \in \mathbf{Q}\varepsilon \wedge n - v \in \mathbf{Q}\varepsilon$$

$$\Leftrightarrow (q_2 - u_2) \varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon \wedge (n_2 - v_2) \varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon$$

DUAL KUATERNİYONLAR VE PROJEKTİF YAPILAR

Sonucunun daima geçerli olduğu aşıkârdır. O halde her $u = u_2\varepsilon, v = v_2\varepsilon \in \mathbf{Q}\varepsilon$ için
 $[q_2\varepsilon, n_2\varepsilon, 1] \sim [u_2\varepsilon, v_2\varepsilon, 1]$ olduğu sonucu elde edilir.

KAYNAKLAR

Baker, C.A., Lane, N.D., Lorimer, J.W., *A coordinatization on for Moufang-Klingenberg Planes*, Simon Stevin, 65, 3-22, 1991.

Çelik,B., *Non-assosyatif Cebirler Üzerine Kurulan Yapılar (Düzlemler)*, Doktora tezi, U.Ü.Fen Bilimleri Enstitüsü, Bursa, 1995.

Kaya, R., *Projektif Geometri*, Eskişehir, Anadolu Univ. Yay., No: 551.463, 1992.

Schafer, R.D., *An Introduction to Nonassociative Algebras*, Acad. Pres. New York, 1966.

Stevenson, F.W., *Projective Planes*, San Francisco, W.H. Freeman Co. 416, 1972